

Speech Hetty Vlug – maandag 10 oktober 2016

Beste mensen, van binnen en buiten de gemeente. Ik ben heel blij dat jullie allemaal gekomen zijn. En helemaal warm van binnen door de aardige woorden die gesproken zijn. Dank daarvoor.

Ik heb erg tegen deze bijeenkomst opgezien. Meer dan ik voor mezelf wilde erkennen heb ik een behoorlijke dreun opgelopen door mijn onverwachte en gedwongen vertrek als directeur OJZ. Het voelt als een cold turkey – de ene dag ben je nog verslingerd aan vergaderingen, financiën, beleidstukken en uitvoeringskwesities; de volgende dag ben je verplicht aan het afkicken. Dat is enorm wennen, en de verleiding om in vertwijfeling weg te zakken is groot, ware het niet dat velen – zowel binnen als buiten de gemeente - mij de afgelopen maanden een hart onder de riem staken. Dat heeft mij de afgelopen maanden meer dan goed gedaan, en me langzaam maar zeker in staat gesteld mijn blik op de toekomst te werpen. Maar dan brengt zo'n bijeenkomst als vandaag het verleden ineens weer heel dichtbij. Ik zag daar erg tegen op, maar ik kan jullie nu wel vertellen dat het enorm is meegevallen. Mensen zijn eigenlijk nog aardiger dan dat ze voor die 15^e juli waren.

Bij mijn afscheidsspeech heb ik mijn collega's van OJZ toegesproken over mijn drie V's: Vertrouwen, Verbinden en Vernieuwen. De tekst van die toespraak heeft - zo heb ik begrepen - een hoge digitale circulatesnelheid gekregen, dus ik hoef dat vandaag niet meer te herhalen. Vast en zeker beschikt mijn opvolger over deze stuurmanskunst, want ik mag na al het gesprokene toch wel concluderen dat zowel binnen als buiten de gemeente deze stijl van leiding geven gewaardeerd werd. Je zou je bijna kunnen afvragen wat er eigenlijk mis is gegaan, maar goed ... laten we het daar maar niet over hebben. Gedane zaken nemen geen keer.

Deze tegeltjeswijsheid is een mooi bruggetje om een vierde V te introduceren. Dat is de V van vooruitkijken. Dat doen wij als ambtenaren regelmatig: we noemen dat beleid, en we geven er stevige namen aan, zoals Koersbesluiten, Bestuurlijk Kompas of Maatschappelijke Kosten Baten Analyses. Maar zoals de systeemwereld zich meer zou moeten aantrekken van de leefwereld, zo zou het beleidsmatig en ambtelijk handelen zich misschien iets minder moeten oriënteren op de beproefde beleidsredeneringen en iets meer op de tegeltjeswijsheden.

Ik heb er daarom vijf uitgezocht die ik graag aan de collega's en de bestuurders meegeef:

1. Voor Erik van de Burg
De zorg goedkoper maken leidt tot verschraling. De zorg verbeteren kan de zorg goedkoper maken.
2. Voor mijn opvolger:
Wanneer je ziet dat iemand iets goed doet, geef je een compliment, wanneer je ziet dat iemand iets fout doet, vraag dan of je kunt helpen.
3. Voor het gemeentelijk managementteam en de wethouder van Financiën:
Argumenten moet je niet tellen, maar wegen.
4. Voor Simone Kukenheim:

We stoppen niet met spelen omdat we oud worden. We worden oud omdat we stoppen met spelen.

5. Voor alle externe partijen waarmee de decentralisaties tot een goed eind moeten zien te brengen:

Piekeren is de verkeerde kant op fantaseren.

Tot besluit een wijsheid voor iedereen, en misschien nog wel het meeste voor mezelf: Als je alles loslaat, heb je twee handen vrij om de toekomst te grijpen. Dat is waar ik nu mee bezig ben: loslaten, de boosheid definitief achter me laten, nieuwe mogelijkheden verkennen.

Ik weet nu nog niet wat ik ga doen. De kans is niet denkbeeldig dat ik – na vijftien jaar - de gemeente ga verlaten. In welke nieuwe rol dan ook: ik zal velen van jullie toch nog blijven tegenkomen, omdat ik mijn volgende stappen het liefst zet in het brede sociale domein of bij een andere overheid. Jullie zijn, met andere woorden, nog lang niet van me af, en ik ga ervan uit dat we in mijn nieuwe hoedanigheid even goed zullen samenwerken als we dat tot voor kort hebben gedaan.

Dank jullie wel!!